

طرازات

حضرت بهاءالله

نسخه اصل فارسي

لوح طرازات - حضرت بهاءالله - مجموعه اي از الواح جمال

قدس ابھی، چاپ آمان، صفحه ۱۶ - ۲۴

﴿بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

حمد و شنا مالک اسماء و فاطر سما را لایق و سزاست که امواج بحر ظهورش امام وجوه عالم ظاهر و هویدا آفتاب امرش حجاب قبول نفرمود و بكلمه اثباتش محو راه نیافت منع جباره و ظلم فراعنه او را از اراده باز نداشت جَلَّ سُلطانُهُ وَ عَظُمَ إِقْتِدَارُهُ سبحان الله با اینکه آیات عالم را احاطه نموده و حجت و برهان بمتابه نور از هر شطري ظاهر و مشرق عباد جاهل غافل بل معرض مشاهده ميشوند اي کاش باعراض کفايت مينمودند بل در کل حين در قطع سدره مبارکه مشورت نموده و مينمايند از اول امر مظاهر نفس بظلم و اعتساف بر اطفاء نور الهی جهد نمودند و لَكِنَّ اللَّهَ مَنَعَمُ وَ أَظْهَرَ النُّورَ بِسُلطانِهِ وَ حَفَظَهُ بِقُدرَتِهِ إِلَى أَنْ أَشْرَقَتِ الْأَرْضُ وَ السَّمَاءُ بِضَيَائِهِ وَ إِشْرَاقِهِ لَهُ الْحَمْدُ فِي كُلِّ الْأَحْوَالِ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِ وَ مَقْصُودُ الْأَمْمِ وَ الظَّاهِرُ بِالاسْمِ الْأَعْظَمِ الَّذِي يَهُ أَظْهَرَتْ لِكَلِيلِ الْحِكْمَةِ وَ الْبَيَانِ مِنْ أَصْدَافِ عُمَانِ عَلَيْكَ وَ زَيَّنَتْ سَمَوَاتِ الْأَدِيَانِ بِأَنوارِ ظُهُورِ شَمْسٍ طَلَعَتِكَ أَسْلَكَ بِالْكَلِمَةِ الَّتِي بِهَا تَمَتْ جُنْتَكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَ بُرهَانُكَ بَيْنَ عِبَادِكَ أَنْ تُؤَيِّدَ حِزْبَكَ عَلَى مَا يَسْتَضِيءُ بِهِ وَ جُهُ الْأَمْرِ فِي مَلَكَتِكَ وَ تُنْصَبُ رَأِيَاتُ قُدْرَتِكَ بَيْنَ عِبَادِكَ وَ أَعْلَامُ هِدَايَتِكَ فِي دِيَارِكَ أَيْ رَبِّ تَرَاهُمْ مُتَمَسِّكِينَ بِحَبْلِ فَضْلِكَ وَ

مُتَشَبِّهِينَ بِأَذِيالِ رِدَاءٍ كَرِمَكَ قَدِيرٌ لَهُ مَا يُقْرِبُهُمْ إِلَيْكَ وَيَنْعِمُهُمْ عَنْ دُونِكَ أَسْلَكَ يَا مَالِكَ الْوُجُودِ وَ
الْمُهِيمِنُ عَلَى الْغَيْبِ وَالشَّهُودِ أَنْ تَجْعَلَ مِنْ قَامَ عَلَى خِدْمَةِ أَمْرِكَ بَحْرًا مَوَاجِهًًا بِإِرَادَتِكَ وَمُشْتَعِلًا بِنَارِ
سِدْرَتِكَ وَمُشْرِقًا مِنْ أَفْقِ سَمَاءِ مَشِيتِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الَّذِي لَا يُعْجِزُكَ اقْتِدَارُ الْعَالَمِ وَلَا قُوَّةُ الْأَمْمِ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَرَدُ الْوَاحِدُ الْمُهِيمِنُ الْقَيُومُ يَا أَيُّهَا الشَّارِبُ رَحِيقَ بَيَانِي مِنْ كَأسِ عِزْفَانِي امْرُوزَ از
حَفِيفِ سَدْرَهِ مَنْتَى كَهْ در فَرْدُوسِ اعْلَى ازِيدِ قَدْرَتِ مَالِكِ اسْمَاءِ غَرْسَ شَدَهِ اِنْ كَلْمَاتِ عَالِيَاتِ
اِصْبَاغَهَ گَشْتَ :

﴿ طَرَازُ اُولُ وَ تَجْلٰي اُول﴾

که از افق سماء ام الكتاب اشراق نموده در معرفت انسان است بنفس خود و به آنچه سبب علو و دنو و عزّت و ثروت و فقر است بعد از تحقق وجود و بلوغ ثروت لازم و این ثروت اگر از صنعت و اقتراف حاصل شود نزد اهل خرد مدوح و مقبول است مخصوص عبادی که بر تربیت عالم و تهذیب نفوس امم قیام نموده اند ایشانند ساقیان کوثر دانائی و هادیان سبیل حقیقی نفوس عالم را بصراط مستقیم راه نمایند و به آنچه علت ارتفاع و ارتقاء وجود است آگاه سازند راه راست راهی است که انسان را بشرق بینائی و مطلع دانائی کشاند و به آنچه سبب عزّت و شرف و بزرگی است رساند رجا آنکه از عنایت حکیم دانا رمد ابصار رفع شود و بر بینائیش بیفزاید تا بیابند آنچه را که از برای آن بوجود آمده اند امروز آنچه از کوری بکاهد و بر بینائی بیفزاید آن سزاوار التفالست این بینائی سفیر و هادی دانائی است نزد صاحبان حکمت دانائی خرد از بینائی بصر است اهل بها باید در جمیع احوال به آنچه سزاوار است عمل نمایند و آگاه سازند.

﴿ طَرَازُ دُوم﴾

معاشرت با ادیان است بروح و ریحان و اظهار ما اتی به مکلم الطور و انصاف در امور اصحاب صفا و وفا باید با جمیع اهل عالم بروح و ریحان معاشرت نمایند چه که معاشرت سبب اتحاد و اتفاق بوده و هست و اتحاد و اتفاق سبب نظام عالم و حیات ام است طوبی از برای نفوسي که بجمل شفت و رافت متمسکند و از ضعینه و بغضنا فارغ و آزاد این مظلوم اهل عالم را وصیت مینماید ببردباري و

نیکوکاری این دو دو سراجند از برای ظلمت عالم و دو معلمیند از برای دانائی امم طوبی ملن فاز و ویل لِغَافِلِینَ.

﴿ طراز سوم ﴾

فِي الْخُلُقِ إِنَّهُ أَحْسَنُ طِرَازٍ لِّلْخُلُقِ مِنْ لَدَى الْحَقِّ زَيْنَ اللَّهُ بِهِ هِيَا كُلَّ أُولَائِهِ لَعَمْرِي نُورِ السَّمَوَاتِ وَإِشْرَاقَهَا هُرْ نَفْسِي بِهِ آنَ فَائزَ شَدَ او از جواهر خلق محسوبست عزّت و رفت عالم به آن منوط و معلق خلق نیک سبب هدایت خلق است بصراط مستقیم و نبأ عظیم نیکوست حال نفسی که بصفات و اخلاق ملاً اعلى مزین است در جمیع احوال بعدل و انصاف ناظر باشید در کلمات مکنونه این کلمه علیا از قلم ابھی نازل: يَا ابْنَ الرُّوحِ أَحَبَّ الْأَشْيَاءِ عِنْدِي الْإِنْصَافُ لَا تَرْغَبُ عَنْهُ إِنْ تَكُنْ إِلَيْ رَاغِبًا وَ لَا تَغْفُلُ مِنْهُ لِتَكُونَ لِي أَمِينًا وَ أَنْتَ تُوقِّفُ بِذِلِكَ إِنْ تَشَاهِدَ الْأَشْيَاءَ بِعِينِكَ لَا بِعِينِ الْعِبَادِ وَ تَعْرِفُهَا بِمَعْرِفَتِكَ لَا بِمَعْرِفَةِ أَحَدٍ فِي الْبِلَادِ فَكَرْ فِي ذَلِكَ كَيْفَ يَنْبَغِي أَنْ تَكُونَ ذَلِكَ مِنْ عَطِيَّتِي عَلَيْكَ وَ عِنْنَاتِي لَكَ فَاجْعَلْهُ أَمَامَ عَيْنِيَكَ اصحاب انصاف و عدل بر مقام اعلى و رتبه علیا قائمند انوار بر و تقوی از آن نفوس مشرق ولاخ اميد آنکه عباد و بلاد از انوار این دو نیر محروم نمانند.

﴿ طراز چهارم ﴾

فِي الْأَمَانَةِ إِنَّهَا بَابُ الْإِطْمِينَانِ لِمَنْ فَازَ بِهَا فَازَ بِكُنُوزِ الثَّرَوَةِ وَالْغَنَّا امانت باب اعظم است از برای راحت و اطمینان خلق قوام هر امری از امور باو منوط بوده و هست عوالم عزّت و رفت و ثروت بنور آن روشن و منیر چندی قبل این ذکر احلى از قلم اعلى نازل إِنَّا نَذِكُرُ لَكَ الْأَمَانَةَ وَ مَقَامَهَا عِنْدَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ إِنَّا قَصَدْنَا يَوْمًا مِنَ الْأَيَّامِ جَزِيرَتَنَا الْخَضْرَاءِ فَلَمَّا وَرَدَنَا رَأَيْنَا أَنْهَارَهَا جَارِيَةً وَ أَشْجَارَهَا مُلْتَفَةً وَ كَانَتِ الشَّمْسُ تَلْعَبُ فِي خَلَالِ الْأَشْجَارِ تَوَجَّهْنَا إِلَى الْيَمِينِ رَأَيْنَا مَا لَا يَتَحرَّكُ الْقَلْمُ عَلَى ذِكْرِهِ وَ ذِكْرُ مَا شَاهَدَتْ عَيْنُ مَوْلَى الْوَرَى فِي ذَاكَ الْمَقَامِ الْأَلَطْفِ الْأَشْرَفِ الْمُبَارَكِ الْأَعْلَى ثُمَّ أَقْبَلْنَا إِلَى الْيَسَارِ شَاهَدْنَا طَلْعَةً مِنْ طَلَعَاتِ الْفِرْدَوْسِ الْأَعْلَى قَائِمَةً عَلَى عَمُودٍ مِنَ النُّورِ وَ

نَادَتْ بِأَعْلَى النِّدَاءِ يَا مَلَأَ الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ انْظُرُوا جَمَالِي وَ نُورِي وَ ظُهُورِي وَ إِشْرَاقِي تَالَّهُ الْحَقُّ إِنَّا
الْأَمَانَةُ وَ ظُهُورُهَا وَ حُسْنَهَا وَ أَجْرُ مِنْ تَمَكُّنِهَا وَ عَرَفَ شَأْنَهَا وَ مَقَامَهَا وَ تَشَبَّثَ بِذِيلِهَا إِنَّا الزِّيْنَةُ الْكُبْرَى
لِأَهْلِ الْبَهَاءِ وَ طِرَازُ الْعِزِّ الْمِنْ فِي مَلَكُوتِ الْإِنْسَانِ وَ إِنَّا السَّبَبُ الْأَعْظَمُ لِثِروَةِ الْعَالَمِ وَ أَفْعُلُ الْإِطْمِينَانِ لِأَهْلِ
الْإِمْكَانِ كَذَلِكَ أَنْزَلْنَا لَكَ مَا يُقْرِبُ الْعِبَادَ إِلَى مَالِكِ الْإِيجَادِ يَا أَهْلَ الْبَهَاءِ إِنَّهَا أَحْسَنُ طِرَازٍ لِهِيَا كِلْكُمْ وَ
أَهْيَ إِكْلِيلٍ لِرُؤْسِكُمْ خُذُوهَا أَمَّا مِنْ لَدُنْ آمِيرٍ خَيْرٍ.

﴿ طراز پنجم ﴾

در حفظ و صیانت مقامات عباد الله است باید در امور اغماض نکنند بحق و صدق تکلم کنند اهل بها
باید اجر احدی را انکار ننایند و ارباب هنر را محترم دارند و بهتابه حزب قبل لسان را بیدگوئی نیایند
امروز آفتاب صنعت از افق آسمان غرب نمودار و نهر هنر از بحر آن جهت جاری باید بانصاف تکلم نمود
و قدر نعمت را دانست لعمر الله کمه انصاف بهتابه آفتاب روشن و منیر است از حق می طلبیم کل را
بانوارش منور فرماید إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ بِالإِجَابَةِ جَدِيرٌ این ایام راستی و صدق تحت خالب کذب
مبتلی و عدل بسیاط ظلم معذب دخان فساد جهان را اخذ نموده بشائیکه لا یُرَى مِنَ الْجِهَاتِ إِلَّا
الصَّفُوفُ وَ لَا يُسْمَعُ مِنَ الْأَرْجَاءِ إِلَّا صَلِيلُ السُّيُوفِ از حق میطلبیم مظاهر قدرت خود را تأیید فرماید بر
آنچه سبب اصلاح عالم و راحت ام است.

﴿ طراز ششم ﴾

دانائی از نعمت‌های بزرگ الهی است تحصیل آن بر کل لازم این صنایع مشهوده و اسباب موجوده از
نتایج علم و حکمت اوست که از قلم اعلی در زیر و الواح نازل شده قلم اعلی آن قلمی است که لئالی
حکمت و بیان و صنایع امکان از خزانه او ظاهر و هویدا امروز اسرار ارض امام ابصار موجود و مشهود
و اوراق اخبار طیار روزنامه فی الحقيقة مرأت جهان است اعمال و افعال احزاب مختلفه را مینماید هم
مینماید و هم میشنواند مرأتی است که صاحب سمع و بصر و لسانست ظهوریست عجیب و امیریست
بزرگ ولکن نگارنده را سزاوار آنکه از غرض نفس و هوی مقدس باشد و بطراز عدل و انصاف مزین

و در امور بقدر مقدور تفحّص نماید تا بر حقیقت آن آگاه شود و بنگارد در امر این مظلوم آنچه ذکر نموده‌اند اکثری از راستی محروم بوده گفتار نیک و صدق در بلندی مقام و شأن مانند آفتابست که از افق سماء دانش اشراق نموده امواج این بحر امام وجوه عالم پیدا و آثار قلم حکمت و بیان هویدا در صحیفه اخبار نوشته‌اند این عبد از ارض طا فرار نموده بعرق عرب رفته سبحان الله این مظلوم در آنی خود را پنهان ننموده لازال امام وجوه قائم و موجود إِنَّا مَا فَرَنَا وَ لَمْ نَهُبْ بَلْ يَهْبُ مِنَا عَبَادٌ جَاهِلُونَ خَرَجَنَا مِنَ الْوَطَنِ وَ مَعَنَا فُرْسَانٌ مِنْ جَانِبِ الدَّوْلَةِ الْعَلِيَّةِ الْإِيرَانِيَّةِ وَ دَوْلَةِ الرُّوسِ إِلَى أَنْ وَرَدَنَا الْعِرَاقَ بِالْعِزَّةِ وَ إِلْقِتَادِارِ اللَّهِ الْحَمْدُ امر این مظلوم بمنابه آسمان مرتفع و مانند آفتاب مشرق و لائح سترا در این مقام راهی نه و خوف و صمت را مقامی نه اسرار قیامت و شروط ساعت کل مشهود و لكن عباد غافل و محجوب ﴿وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ... وَإِذَا الصُّحْفِ لَسِرَتْ﴾ تالله الحق إِنَّ الصُّبْحَ تَنْفَسَ وَ النُّورُ أَشَرَّ وَ اللَّيلَ عَسَسَ طُوبَى لِلْعَارِفِينَ طُوبَى لِلْفَائِزِينَ سبحان الله قلم متغير که چه تحریر نماید لسان متفسّر که چه ذکر کند بعد از زحمت‌های فوق العاده و حبس و اسر و عذاب چندین ساله مشاهده میشود آنچه خرق شده اعظم از آن حائل گشته و ابصار را منع نموده و نور ادراک را سترا کرده مفتریات حدیثه از قدیمه بمراتب اکبر ملاحظه میگردد.

ای اهل بیان اتّقوا الرّحمن در حزب قبل تفکر نماید عمل چه بود و ثمر چه شد آنچه گفته‌اند کذب و آنچه عمل نموده‌اند باطل الا من حفظه الله بسلطانه عمر المقصود اگر نفسی تفکر نماید مُنقطعًا عن العالم قصد نیّر اعظم کند و خود را از غبار ظنون و دخان اوهام مقدس و مطهر سازد آیا علت گمراہی حزب قبل چه بود و که بود الى حين معرضند و بهواهای خود مقبل مظلوم لوجه الله میگوید من شاء فليقييل وَ مَنْ شَاءَ فَلِيُعْرِضْ إِنَّهُ كَانَ غَنِيًّا عَمَّا كَانَ وَ مَا يَكُونُ.

ای اهل بیان مانع و حاجب نفوسي بودند بمنابه هادی دولت آبادی با عمامه و عصا ناس بیچاره را باوهاما تی مبتلى نمودند که الى حين منتظرند نفس موهم از مقام موهمی ظاهر شود فاعتبروایا اولی الالبای.

یا هادی بشنو ندای ناصح امین را از شمال بین توجه نما و از ظن به یقین سبب اضلال مشو نور مشرق امر ظاهر آیات محیط ول وَجْهَكَ شَطْرَ اللَّهِ الْمُهِيمِنِ الْقَيُّومِ از ریاست لوجه الله بگذر و ناس را واگزار از اصل بی خبری و آگاه نیستی.

یا هادی در سبیل الهی صاحب یک وجه باش نزد مشرکین مشرکی و نزد موحدین موحد در نفوسي
که در آن ارض جان و مال را انفاق نمودند تفکر نما شاید پند گیری و متنبه شوی إِنَّ الَّذِي يَحْفَظُ
جسده و روحه و مَا عِنْهُ خَيْرًا أَمِ الَّذِي أَنْفَقَ كُلَّهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَنْصَفَ وَلَا تَكُنْ مِنَ الظَّالِمِينَ.

بعدل تمیک نما و بانصاف تشبیث شاید دین را دام نمائی و از برای دیوار چشم از حق نپوشی ظلم تو و
امثال تو بمقامی رسیده که قلم اعلی به این اذکار مشغول خف عن الله إِنَّ الْمُبِشِّرَ قَالَ إِنَّهُ يَنْطِقُ فِي كُلِّ
شَأْنٍ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا الْمُهِيمِنُ الْقَيُومُ.

یا اهل بیان شما را از ملاقات اولیاء منع نموده اند سبب این منع چه و علت چه انصِفُوا بِاللَّهِ وَ لَا تَكُونُوا
مِنَ الْغَافِلِينَ نزد اهل بصر و منظر اکبر سبب منع واضح و علت مشهود لِئَلَّا يَطْلُعَ أَحَدٌ عَلَى أَسْرَارِهِ وَ
أَعْمَالِهِ.

یا هادی تو با ما نبودی و آگاه نیستی بگان عمل منما از همه گذشته حال در آثار بیصر خود رجوع کن
و در آنچه ظاهر شده تفکر نما رحم کن بر خود و بر عباد بمتابه حزب قبل سبب ضلالت مشو سبیل
واضح دلیل لائخ ظلم را بعدل و اعتساف را بانصاف بدل نما امید هست نفحات وحی ترا مُؤید فرماید و
سع فؤادت باصغاء کلمه مبارکه ﴿ قُلْ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴾ فائز شود رفتی و دیدی حال
بانصاف تکلم نما بر خود و ناس مشتبه منما هم جاهلی و هم بی خبری بشنو ندای مظلوم را و قصد بحر
علم الهی نما شاید بطراز آگاهی مزین شوی و از ما سوی الله بگذری ندای ناصح مشفق را که من غیر ستر
و حجاب امام وجوه ملوک و ملوک مرتفع است اصغاء کن و احزاب عالم طرا را بمالک قدم دعوت
نماینست آن کلمه که از افق آن نیز فضل مشرق و لائخ است.

یا هادی این مظلوم مُنْقَطِعاً عَنِ الْعَالَمِ در اطفاء نار ضعینه و بغضا که در قلوب احزاب مشتعل است
سعی و جهد بليغ مبذول داشته باید هر صاحب عدل و انصافی حق جل جلاله را شکر نماید و بر خدمت
این امر اعظم قیام کند که شاید بجای نار نور ظاهر شود و مقام بغضا محبت عمر الله اینست مقصود
این مظلوم و در اظهار این امر اعظم و اثبات آن حمل بلایا و بأساء و ضرآء نموده ایم تو خود گواهی بر
آنچه ذکر شد اگر بانصاف تکلم کنی إِنَّ اللَّهَ يُقُولُ الْحَقَّ وَ يَهِدِي السَّبِيلَ وَ هُوَ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْجَلِيلُ الْبَاهِءُ
مِنْ لَدَنَنَا عَلَى أَهْلِ الْبَاهِءِ الَّذِينَ مَا مَنَعُوهُمْ ظُلْمُ الظَّالِمِينَ وَ سُطُوهُ الْمُعْتَدِلِينَ عَنِ اللهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.